

Man skal behandle hinanden ordentlig

Farvel: Aage Thomsen har prøvet det meste. Fra toldvæsenet over ToldSkat til nutidens SKAT. Undervejs nåede han gennem ni år at være fællestillidsrepræsentant for DTS-medlemmerne i Århus. På tærsklen til at fylde 69 siger han nu farvel til SKAT. Med mange gode - og desværre også nogle få dårlige - minder i bagagen.

Han blev ansat på et tidspunkt, hvor chefen helst skulle tiltales i 3. person - og hvor de milliarder, der strømmede ind i de offentlige kasser, kun var omtrent 1/100 af det, SKAT håndterer i dag.

Han er en af de få, der efterhånden når at få 50-års jubilæum - og han har taget hele vejen med fra dengang toldvæsenet var en etat, hvor fysiske varer og ikke regnskabstal var omdrejningspunktet.

Men når maj måned slutter i år, slutter samtidig et langt arbejdsforløb ud over det sædvanlige. Efter 51 år og 10 måneder er det farvel til jobbet for Aage Thomsen - og goddag til en ny tilværelse som pensionist.

“Var det ikke en idé at tage en snak med Aage i den forbindelse?”, lød opfordringen fra en kollega - og aftalen med Aage kom hurtigt i stand.

Af Ole Pedersen - op@dts.nu

Han ville gerne tage en snak om alt det, der er sket gennem de mange år på arbejdspladsen. Om omstruktureringer undervejs, og samværet med de kolleger, som han altid har sat højt - og som ser tilbage på som det mest positive gennem årene, hvor Aages udgangspunkt altid har været, at man skal behandle hinanden ordentlig. Uanset hvor - og hvem - man er.

Bad om gråt papir

Det hele startede den 1. august 1955, da Aage gik ind ad døren til toldkamret i Århus for at tage hul på den første dag som toldelev.

Forinden havde han fået tilbudt en elevplads på Bryggeriet Slotsmøllen i fødebyen Kolding, men toldvæsenet kom også med et tilbud. Ganske vist var det i Århus - men her boede Aages mormor, og hos hende stod der et værelse parat til ham - og så var den sag afgjort.

Bortset fra tiden på Toldskolen i København - og ved militæret, hvor han med sin baggrund som statsansat mod sin vilje ikke slap for en tur omkring sergentskolen på Kronborg - så har Aage faktisk gennem alle årene været i Århus. Noget ret usædvanligt som ansat i en tid, hvor det var langt mere almindeligt, at man efter endt uddannelse blev flyttet rundt i landet. Det var da også toldvæsenets udgangspunkt, når det gjaldt Aage.

“Men så gik jeg op til personalechef J.V. Henriksen og sagde, at jeg gerne ville have et stykke gråt papir. Hvad skulle jeg bruge det til, spurgte han. Til at skrive min afsked på”, fortæller Aage - og tre dage senere modtog han et brev om, at han alligevel skulle hjem til Århus.

Aage har aldrig været bange for at sige sin mening - også til autoriteterne - og også i en tid, hvor det ikke var hverdagskost. Som da han havde været ansat i ca. tre uger, og chefen bemærkede, at han nok skulle tage sig af Aages opdragelse.

“Han fik at vide, at det troede jeg ikke, han var kompetent til”, fortæller Aage - og tilføjer med glimt i øjet, at chefen var barnløs.

Bobehandling i mange år

Arbejdsomt har Aage deltaget på hele rejsen fra en anden tid. Hvor det bl.a. handlede om at jage smuglere på Århus Havn.

“Det var dengang, der var færger til både Sverige og Norge.”

Han har også siddet i vejerboden på toldkamret.

“Da havde vi ingen restancer. For havde de ingen penge, fik de ingen varer udleveret. Sådan var det!”

I 1967 kom momsens - og i kølvandet på den i 1970 den første store omstrukturering af arbejdspladsen med nedlæggelse af toldkamrene og oprettelse af distriktstoldkamrene. Aage måtte også tage sin tørn med den nye opgave, hvor han tog rundt i virksomhederne og instruerede dem i de nye regler. Service er ikke et nyt begreb i SKAT.

“Momsen vendte virkelig op og ned på de hele. Med den fik vi kontakt til alle landets virksomheder, hvad vi ikke havde prøvet før.”

Med momsens kom restancerne også for alvor til toldvæsenet. Indtil en ændring af konkursloven i 1969 havde statskrav været privilegerede krav. Men de kom nu ind på linie med andre simple fordringer. Tidligere havde toldvæsenet inddrevet sine krav gennem fogedretterne - men de kunne ikke slet ikke følge med mere. I 1970 fik toldvæsenet derfor egne fogeder - og Aage blev den første toldfoged i Århus.

“Det var en anden tid dengang. Vi tilsagde folk til om formiddagen - og kom de ikke, besøgte vi dem om eftermiddagen”, fortæller Aage - som befandt sig godt som foged.

“Men man skal ikke være sart - ikke i det spil.”

Efter 3½ år som foged skiftede Aage dog over til bobehandling. Der var efterhånden så mange konkurser, at det nødvendigt med en egentlig indsats på området for at sikre statens krav. Aage kom på den opgave. I starten som ene mand. Til sammenligning er der i dag 26 på opgaven i Skattesamarbejde Midtjylland, hvor opgaven er placeret ved Skatteceter Horsens. Det er Aage også - på papiret - men han er en af dem, der har fået lov til at blive siddende i Århus.

Positivt kvalitetsarbejde

I 1994 tog Aage hul på en ny opgave som tilidsmand for medlemmerne i Dansk Told & Skatteforbund. Hans eneste aktive berøring med fagforeningslivet havde indtil da været en enkelt periode først i 70'erne som revisor i Den danske Toldetatsforening.

“Jeg skrev en kritisk revisionsbemærkning - og blev ikke indstillet til genvalg”, konstaterer Aage - og tilføjer, at han har været medlem lige

“

Men så gik jeg op til personalechef J.V. Henriksen og sagde, at jeg gerne ville have et stykke gråt papir. Hvad skulle jeg bruge det til, spurgte han. Til at skrive min afsked på.

”

Nu er det slut med at tage toget på arbejde hver dag – fremover bliver det modeljernbanen derhjemme.

“ Man har et fantastisk personale. Et loyalt personale, der gerne vil – og dem mishandler man så på den måde. Det håber jeg vil ændre sig. ”

siden ansættelsen i 55.

“Da fik et jeg tilbud af tillidsrepræsentanten, jeg ikke kunne sige nej til – men jeg sagde nu også med glæde ja til at blive medlem.”

Men i 1994 var han dirigent på generalforsamlingen i den lokale afdeling af Dansk Told & Skatteforbund. Her gik formanden af – uden der var nogen til at efterfølge ham. Aage foreslog, man nedsatte et hurtigtarbejdende udvalg, der skulle finde en kandidat, som så kunne vælges på en ny generalforsamling. Sådan blev det – og da udvalget kom og opfordrede ham til at stille op som formand, endte Aage med at sige ja.

“Pludselig var jeg formand. Jeg havde ikke betragtet mig selv som leder – mere som en repræsentant, der stod for nogle synspunkter. Men i de ni år, det blev til, lærte jeg mange ting om mine medmennesker – både godt og ondt.”

Den nye rolle betød bl.a. at Aage sad med, da 13 medlemmer fik prikket til ToldSkat's kontrollørkorps i september 1997.

“Det var den værste dag som tillidsrepræsentant.”

Meget mere positivt var det, da Told- og Skatteregion Århus i sidste halvdel af 90'erne begyndte at arbejde meget aktivt med kvalitetsarbejdet og senere investors in people. Et arbejde, der blev kronet med den europæiske kvalitetspris i 2002.

“En pris, der vel at mærke ikke blev givet på baggrund af det ledelsen sagde – men på grund af medarbejdernes udsagn om arbejdspladsen”, konstaterer Aage med tilfredshed.

Derfor er Aage også ked af, at et chefskifte ved regionen i 2002 betød, at medarbejderne måtte opleve kvalitetsarbejdet sat på stand by.

“Nu blev vi pludselig reduceret til “en flok forkælede medarbejdere”, der ellers før selv havde indflydelse på vores arbejdssituation”, siger Aage – som mener, at arbejdet med kvalitet kunne have fortsat den positive udvikling, regionen dengang var inde i.

“Kvalitetsarbejdet gav i det hele taget en positiv atmosfære på arbejdspladsen, der var til at tage at føle på.”

Kunne selv bestemme

Da Aage fyldte 60 i 1998, var det med tilfredshed, han kunne konstatere, at nu kunne han selv bestemme, hvornår han ville gå. Til gengæld vidste han også, at han ville blive ved, så længe det var sjovt.

“Det var det indtil sidste forår”, konstaterer Aage.

Han indrømmer blankt at de ændringer, der er sket efter fusionen, gør, at han nu har truffet beslutningen om at gå på pension. Der er mange ting, der er sket i det seneste års tid, som Aage ryster på hovedet af. Som senest beslutningen om at eftergive den offentlige gæld for 3.600 svage borgere. Reelt er det bare for at pynte på restancestatistikken mener Aage – og tilføjer, at kreativiteten altid har haft gode kår, når det gælder om at nå målene.

Værst i Aages øjne er dog en beslutning som tvangsforflytningerne til Betalingscentret i Ringkøbing.

“Det er kynisme af værste skuffe. At man behandler folk så svinsk – og skaber så mange skæbner i kølvandet”, siger Aage.

I juni fylder Aage 69 år. Så er han pensionist – og det vil bl.a. modeljernbanen komme til at nyde godt af. Den skal stilles op igen. Men selvom han klarer sig glimrende uden hverken mobiltelefon eller dankort – og med glimt i øjet omtaler sig selv som en “dinosaur af beton” – så føler Aage langt fra, at han er gået i stå.

“Det er faktisk, ham jeg bor sammen med, der kalder mig en dinosaur af beton – men jeg synes egentlig jeg er fulgt ret godt med i tingene.”

Her på falderebet håber Aage, at SKAT må få lov til at udvikle sig i en retning, så fremtiden kommer til at byde på et bedre arbejdsmiljø. Holdningen til, at man skal behandle hinanden ordentlig – også på arbejdspladsen – den har han stadig.

“Man har et fantastisk personale. Et loyalt personale, der gerne vil – og dem mishandler man så på den måde. Det håber jeg vil ændre sig.”